

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπενθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΚ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Τί γίνεται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πωγωνίου. — Εὐλο καὶ ἅγιος ὁ θεός. — Ἐτοί πιστεύομεν θὰ ἐφαρμοσθῶν αἱ ἀναμενόμεναι μεταρρυθμίσεις. — Ὅτε νόμος ὑπάρχει οὕτε διοίκησις. — Κάθε παλιάνθρωπος κάμνει ὅ, τι θέλει. — Ὁ θεὸς νὰ ἐλεῇ τούς δυστυχεῖς κατοίκους.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πωγωνίου ἐπικρατεῖ μὲν ἡσυ-
χία, ἀλλ' οἱ κάτοικοι ὑποφέρουν πολὺ ἐκ τῆς
εἰσπραξέως τῶν φόρων διότι, κατὰ τὰς παρού-
σας μάλιστα περιστάσεις, οφείλουν νὰ πληρώ-
σωσιν ἄνευ ἀναβολῆς τοὺς φόρους τούτους πω-
λοῦντες καὶ τὸ τελευταῖον οἰκιακὸν σκεῦος.

Γιούμπασης ἀκόμη τακτικὸς εἰς τὸ Πωγώ-
νιον δὲν μᾶς ἤλθεν εἰσέτι. Ἐχομεν ἓνα τὸν ὁποῖον
ὀνομάζουν βεκήλ-γιούμπαση (δηλ. ἐπίτροπον)
καὶ ἓνα μπᾶς τσαούση Βεῖζ ὀνομαζόμενον. Αὐτοὶ
οἱ δύο ὅπως φαίνεται εἶνε ἀντικαταστάται τοῦ
Μεχμέτ ἀγᾶ. Ὁ τόπος ἐνόμισεν ὅτι διὰ τῆς
μεταθέσεως τοῦ Μεχμέτ ἀγᾶ θὰ ἀπηλλάσσεται ἀπὸ
φοβερὸν τύραννον, ἀλλ' οἱ διάδοχοί του συνεχί-
ζουν ὡς φαίνεται τὰς κακὰς ἐκείνου πράξεις.
Προχθὲς ὁ βεκήλ-Γιούμπασης ἐσάπισεν εἰς τὸ
ξύλο τὸν μουχτάρην Σκουριάδων Κατίνα. Πῶς
ἀκριβῶς ὁ λόγος δὲν γνωρίζω ὅπως τὸν ἀναφέρω.
Γνωρίζω μόνον ὅτι οὔτε νόμος οὔτε ἄλλο δικαίω-
μα ἐπιτρέπει εἰς τὸν βεκήλ-γιούμπαση νὰ ξυλο-
κοπῇ. Ἐὰν ἐπταίσειν εἰς τίποτε ὁ Κατίνας ὑ-
πάρχουν νόμοι καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους
ὀφείλει νὰ τὸν καταγγεῖλῃ καὶ οὕτω νὰ τιμω-
ρηθῇ καὶ οὐχὶ νὰ τὸν σπᾶσῃ εἰς τὸ ξύλο. Φά-
νεται ὅμως ὅτι ἐδῶ δὲν βασιλεύουν νόμοι καὶ
ἐκαστος κάμνει ὅ, τι θέλει καὶ ἀλλοίμονον εἰς ὑμᾶς
οἱ ὅποιοι εἰμὲθα ἀδύνατοι καὶ ἐγκαταλειμμένοι
εἰς τὴν θέλησιν αὐτῶν τῶν τεράτων. Δὲν δυνάμεθα
τίποτε νὰ πράξωμεν καὶ ἀναμένομεν τὰς μεταρ-
ρυθμίσεις ἐλπίζοντες νὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστα-
σίς μας. Τὸ δὲ ἄλλο τέρας ὁ μπᾶς-τσαούσης Βεῖζ
κάμνει χειρότερα. Αὐτὸς ἐκόπηκε δεύτερος ἀλῆ-
πασας. Εἰς τὰ Τσαραπλανᾶ ἓνας γύφτος ἐχρεώ-
σται ὀλίγα χρήματα εἰς τινὰ Τσαραπλανίτην ὁ
ὁποῖος ἐδωροδῶκε τὸν Βεῖζ διὰ νὰ φροντίσῃ
διὰ τῆς βίας καὶ αὐθαρισίας νὰ εἰσπράξῃ τὰ
ὀφειλόμενα. Ὁ γύφτος ἐννοεῖται ὅτι δὲν εἶχε
χρήματα· ἀλλὰ ὁ Βεῖζ ἐθύμωσε καὶ τὸν ἐπία-
σεν εἰς τὴν μέση εἰς τὸ χωρίον καὶ τὸν ἐσάπισεν
εἰς τὸ ξύλον. Τί δικαίωμα εἶχεν ὁ Βεῖζ νὰ ἐπέμ-
θῃ εἰς ἰδιωτικὰ χρέη ἵνα κοκοποιήσῃ τὸν ἀτυχῆ
γύφτον; οὐδὲν ἀπολύτως δικαίωμα· διότι ἐὰν
ὀφείλει ὁ γύφτος ὑπάρχουν δικαστήρια ὅπου ἡδύ-
νατο νὰ τὸν εἰσαγάγῃ ὁ δανειστής. Σὰς ἀνα-
φέρω αὐτὰ τὰ δύο περιστατικὰ διὰ νὰ πεισθῇτε
ὅτι ἐδῶ οὔτε νόμοι ὑπάρχουν οὔτε ἡ διοίκησις
τιμωρεῖ τὰς παρεκτροπὰς αὐτῶν τῶν τεράτων.
Ἐφαγες ξύλο; σιώπησον, διότι ἐὰν καταφύγῃς
εἰς τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν ζητῶν δικαιοσύνην
θὰ πάθῃς χειρότερα.

Αὕτη εἶνε ἡ κατάστασις τοῦ τόπου ἡμῶν ἢ
μᾶλλον τῆς ἐπαρχίας μας. Ὅστις δύναται δαί-
ρει, ἀρπάζει, κακοποιεῖ χωρὶς φόβον νὰ ὑποστῇ
οὐδεμίαν τιμωρίαν. Ὁ καίμακάμης Γαλήπ
παρ' ὅλων ὁμολογεῖται ὡς τίμιος καὶ εὐθύς
τον χαρακτηρῇ καὶ ὅτι οὐδενὸς θέλει τὸ ἄδικον.
Ἀλλὰ μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ προσόντα τὰ ὅποια
εἶχε ἡ ἐπαρχία μας πάσχει, διότι τί ὠφελεῖ
αὐτὸς μὲν νὰ εἶνε καλὸς ὡς διοικητὴς τοῦ τόπου
τὰ δὲ ὄργανά του νὰ σκοτώνουν τοὺς ἀνθρώπους
εἰς τὸ ξύλο. Τοῦτο σημαίνει ὅτι εἶνε ἀνίκανος
νὰ διοικήσῃ τὴν ἐπαρχίαν. Ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐξου-

σίαν νὰ τιμωρήσῃ αὐτὸς τοὺς κακοήθεις αὐτοὺς
ὑπαλλήλους ἔχει δικαίωμα νὰ ἀναφέρῃ ἀμέσως
εἰς τὸν βαλῆ Ἰωαννίνων καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν
ἀμείνον αὐτῶν τιμωρίαν, ἵνα μὴ ἐξακολουθῶσι
νὰ καταπιέζωσι τοὺς κατοίκους. Ἐπραξε τοι-
οῦτον τί; Δὲν τὸ πιστεύομεν. Ἐκτὸς τούτων
εἰς διαφορὰ χωρία οἱ ἐνοικιασταὶ τῆς ἱμοροδεκά-
της ἀρπάζουν καὶ καταπιέζουν παντοιοτρόπως
τοὺς κατοίκους χωρὶς ὁ καίμακάμης, ὅστις ἔχει
δικαίωμα, νὰ καλέσῃ αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς ἐπιβάλῃ
τιμωρίαν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν παύσουν
νὰ καταπιέζωσι τοὺς κατοίκους. Εἰς Τσαρα-
πλανᾶ, εἰς Ρουσιᾶν, εἰς Βήσσανην ὑποφέρουν
τὰ πάνδεινα. Καὶ ἡ μὲν Βήσσανη κατὰ τὸ ἔτος
τοῦτο ἀπηλλάχθη τῶν ἐνοχλήσεων διότι ἡ κοι-
νότης ἡγόρασε μόνη τὸ ἱμοροδέκατον. Ἐρέτος
ὅμως ἐκ τῆς ἀγορᾶς ταύτης δὲν ὠφελήθη καὶ
τίποτε, μᾶλλον ἐζημιώθη διότι ἡ πώλησις ἐγέ-
νετο πολὺ ἀργὰ καὶ αἱ πρῶται βροχαὶ τοῦ Σε-
πτεμβρίου εὗρον τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς εἰς
τὰ ἀλώνια καὶ κατέστρεψεν αὐτούς. Ἡ μόνη
ὠφέλεια εἶνε ὅτι ἀπηλλάχθησαν τῶν ἐνοχλήσεων
τοῦ σιούμπαση.

ΕΚ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Φόρος ἐν δόξῃ — Ὁ σταυρὸς Λαμπόβου καὶ ἡ ἀκρίς. —
Ὁ φόρος τοῦ Παπασπύρου. — Τὸ μητροπολιτικὸν
δικαστήριον. — Ἡ γέφυρα τοῦ Παπίγγου.

Ὁ κ. Ἰωάν. Λούπας ξενοδόχος ἐν Κονίτῃ
ἐπεμψεν εἰς τὸ χωρίον τοῦ Παλαιοσέλι τὸν Βα-
σίλειον Πήληνας. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ὁ
Πήληνας μετὰ τοῦ χωρίου Πεκλάρη καὶ Κονί-
τῃς κατεσφάγη ὑπὸ τῶν ρεοφιδῶν ἐπὶ τῇ
λόγῳ ὅτι ἦτο ἐπαναστάτης πράγματι δὲ ὅπως
τοῦ ἀφοιρέσωσιν ὅσα εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ χρήματα.

— Εἰς τὰ χωρία τῆς Κονίτῃς ἐνέσκηψεν ἡ
ἀκρίς. Τούτου ἐνεκεν ἐκλήθη ἐκ Λαμπόβου ὁ
Παπασπύρος φέρων τὸν τίμιον σταυρὸν ἐπὶ τοῦ
ὁποῖου πράγματι ὑπάρχει τιμιόξυλο. Ἀλλὰ ὁ
Παπασπύρος κατεσφάγη ἀπὸ τοὺς τούρκους εἰς
τὰ χωρία τῆς Κονίτῃς ὅτινες ἀφήρεσαν τὸ
κειμήλιον ἐκεῖνο, τὸ τιμιόξυλο, τὸ ὁποῖον καὶ
ἐξηφάνησαν καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἐμπαίξωσιν. Ἐ-
νεργοῦν εἰς Κόνιτσαν ἀνακρίσεις ἴσως διὰ νὰ
στείλωσι στρατὸν νὰ σκοτώσῃ καὶ ἄλλους.

— Τὸ μητροπολιτικὸν δικαστήριον τῆς Κονί-
τῃς εἰς πολὺ ἀξίειπαινον πρᾶξιν προέβη. Ἰδοὺ
ἡ ὑπόθεσις. Πρὸ δύο ἐτῶν ἀπεβίωσεν εἰς Κόνι-
τσαν ὁ πλοῦσιος Δημήτριος Γεωργίου Δόσης.
Ὁ μακαρίτης ἀφῆκε τὴν μεγάλην περιουσίαν
του εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ εἰς μίαν ἀνεψίαν
τῆς συζύγου του κόρην τοῦ κ. Παναγιώτη
Ρούβαλη. Ἡ ὑπόθεσις θὰ ἐλάμβανε πρὸ καιροῦ
τέλος ἐὰν οἱ ἀδελφοὶ Φλώρου Χ. καὶ Ἰωάν-
νης δὲν ἀνεμιγνύοντο λαβόντες τὸ μέρος τοῦ
Ρούβαλη καὶ προξενήσαντες τόσα σκάνδαλα.
Δὲν εἶνε δὲ ἡ πρώτη φορὰ ὅπου οὗτοι ἀναμιγνύ-
ονται εἰς ὑποθέσεις καὶ λαμβάνουν πότε τὸ μέ-
ρος τοῦ ἐνὸς πότε τοῦ ἐτέρου ὅπως οὕτω διαιω-
νίζονται αἱ ὑποθέσεις καὶ καταστρέφονται συμ-
φέροντα ἰδιωτικὰ καὶ τῆς ἐπαρχίας ἡ ὁποία θὰ
ἤνυχτο νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτῶν.

— Τὸ Παζαρόπουλον, ἡ ὀνομαστὴ πανηγυ-
ρίς τῆς Κονίτῃς ἀπέτυχεν ἐντελῶς ἐφέτος. Ἀπὸ
αἰῶνων δὲν ἐνθυμούνται τοιαύτην ἀποτυχίαν.
Ὁρεῖται δὲ ἡ ἀποτυχία εἰς τὴν μὴ προσέλευ-
σιν τῶν Σαμαριωτῶν, ὅτινες φοβούμενοι τοὺς
διαπρακτομένους φόρους καὶ μὴ συλληφθῶν καὶ

αὐτοὶ ὡς δῆθεν ἀντάρται δὲν ἤλθον εἰς Κόνιτσα.
Καὶ πῶς νὰ μὴ φοβηθῶν μεθ' ὅσα ἀνωτέρω
γράφωμεν, μὲ τοὺς φόρους τῶν ρεοφιδῶν καὶ
τὰς ἄλλας διαρπαγὰς.

— Ἡ περιβόητος γέφυρα τοῦ Παπίγγου διὰ
τὴν ὁποῖαν ἐδαπανήθησαν τόσαι χιλιάδες λίραι
πάει καὶ αὕτη μὲ τὰς πρῶτας θυέλλας τοῦ πο-
ταμοῦ. Κατεστράφη ἐντελῶς καὶ δὲν ἔμεινεν
οὔτε ἵχνος. Ὁ κάμπος τοῦ Βεῖδοματιῦ ἐγέμισεν
ἀπὸ σιδήρα καὶ ξύλα τῆς γεφύρας· οὕτω τὸ
Παπίγγον ἀποκλείεται καὶ πάλιν κατὰ τὸν χει-
μῶνα.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

Τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1896.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τρεῖς ὁμάδες ἀν-
ταρτῶν, ἐκ πέντε ἕως δέκα ἀτόμων ἐκάστη, ἀ-
νεφάνησαν εἰς ταῖς στάναις τοῦ Μετσόβου καὶ
εἰς θέσιν Βάλη Μέγγουλη καὶ ἀφήρεσαν ἀπὸ
τοὺς ποιμένας ἄνω τῶν τριάκοντα προβάτων
χωρὶς πληρωμὴν, τοῦτο δυσηρέστησεν αὐτοὺς
καὶ εἰδοποίησαν τὰς ἀρχὰς αἰτίνες ἀμέσως ἐ-
σπευσαν μεθ' ὅλου τοῦ ἐν Μετσόβῳ στρατοῦ
εἰς καταδίωξιν αὐτῶν ἀλλ' ἐπέστρεψαν ἄπρα-
κτοι ἐπειδὴ δὲν εὗρον κανένα ἀντάρτην. Τὴν
ἡμέραν ἐκείνην μόνον οἱ σκοποὶ καὶ οἱ ἀσθενεῖς
στρατιῶται εἶχον μείνῃ εἰς Μέτσοβον, ὅλοι δὲ
οἱ ἄλλοι ἐξῆλθον εἰς καταδίωξιν.

Ἐπίσης τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐπέρασαν
ἀπὸ τὸ Μέτσοβον διὰ τὰ Ἰωάννινα ἓνα αἰχμά-
λωτον ἀντάρτην ὃν συνελαβον κατὰ τὴν μάχην
τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου.

ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς περιθάλψεως τῶν
Ἀρμενίων οἱ Τούρκοι καθ' ὅλην τὴν Ἡπείρον
εἰσπράττουν ἀναγκαστικῶς παρὰ τῶν κατοίκων
χρήματα, πράγματι ὅμως πρὸς συντήρησιν τοῦ
στρατοῦ. Χροστῖανοι καὶ Τούρκοι εἶνε καταφο-
βισμένοι μὲ αὐτὰ τὰ κινήματα. Διαταγαὶ ἀπὸ
τὴν Κωνσταντινούπολιν νὰ περιποιῶνται τοὺς
χριστιανούς καὶ νὰ μὴ παρεμβάλλωσιν εἰς αὐ-
τοὺς προσκόμματα πούθενά. Εἰς τὸ Μέτσοβον
διεδόθη ὅτι θὰ φέρουν καὶ ἄλλον στρατόν.

Τὴν ἀπώλειαν ἣν ὑπέστησαν οἱ Τούρκοι παρὰ
τὰ Γρεββενᾶ τὴν ἀνομολογοῦσι καὶ αὐτοὶ οἱ
ἴδιοι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ ἡγεμονία Ἑλένη τοῦ Μαυροβουνίου,
ἡ σύζυγος τοῦ διαδόχου τῆς Ἰταλίας, εἰσῆλθεν
εἰς Ρώμην, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ
τῶν ἀδελφῶν, ἡ ἐξωμοσία ἐγένετο ἐν τῇ μη-
τροπολίτι νὰφ τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἐν Βά-
ρει, ἅμα τῇ ἀφίξει ἐπὶ ἰταλικῆς γῆς. Ἡ ἡγε-
μονία ἀπῆγγελε τὸ σύμβολον τῆς πίστεως κατὰ
τὰ δόγματα τῶν Λατίνων ἐν τῇ κρύπτῃ τοῦ
ναοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δουκὸς τῆς Γενούης, τοῦ
πρίγκιπος τῆς Νεαπόλεως, τοῦ Ἰταλοῦ ὑπουρ-
γοῦ τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ Μαυροβουνίου ὑ-
πουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, εἰτα δὲ ἡλόγηθη
ὑπὸ τοῦ καθολικοῦ κλήρου. Παρὰ τὴν πίπτου-
σαν βροχὴν, πλῆθος πυκνότατον ἐχαίρεισε τὴν
ἡγεμονίδα Ἑλένην καὶ μεταβαίνουσάν εἰς τὸν
ναὸν καὶ ἀπερχομένην τὸ ἐσπέρας εἰς τὸν σταθ-
μόν. Εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ρώμης ὑπεδέχθη αὐ-
τὴν τὸ βασιλικὸν ζεύγος μετὰ τῶν πριγκήπων.
Αἱ ὁδοὶ, δι' ὧν διῆλθεν ἡ συνοδία, ἦσαν ἐορτα-
στικῶς ἐστολισμέναι.

— Ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ὁμοθυμῶς ἀποδίδει

μερίστην σπουδαιότητα εἰς τὴν προσεχῶς υπογραφομένην μεταξύ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Κίνας σύμβασις καθ' ἣν ἡ τελευταία αὕτη ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ρωσίαν νὰ ἐκτείνει τὴν γραμμὴν τοῦ ὑπερβολοῦ σιδηροδρόμου διὰ μέσου τῆς Σινικῆς ἐπαρχίας Μαντσουρίας. Ἡ σύμβασις αὕτη θεωρεῖται κατόρθωμα τῆς ρωσικῆς διπλωματίας ἥτις τοιοιτοτρόπως ἐπιτυγχάνει σπουδαϊστὴν ἐπιρροὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ διὰ τῆς ἐιρηνηφόρου βεβαίως τῶν μεθόδων.

— Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας Ἀλεξάνδρος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκ Θεσσαλονίκης διελυσσεως αὐτοῦ ἀπένευψε τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ τάγματός τοῦ Τάχου εἰς διαφόρους ἐκ Θεσσαλονίκης, ἐν εἰς καὶ εἰς τὸν Ἑλλήν Σ. Μητροπολίτη Ἀθανάσιον.

— Πρὸ πολλοῦ ἡγγέλθη ἡδὴ ὅτι ἐν Τουρκίᾳ νέαι φορολογικαὶ μεταρρυθμίσεις ἐπρόκειτο νὰ κοινοποιηθῶσιν, περιμένονταί δὲ οὗτοι μετὰ τινος ἀνσυχίας. Ἡδὴ ὁ σχετικὸς ἱκανὸς ἐξεδόθη, δι' αὐτοῦ δὲ ἐπιβάλλεται κεφαλαιὸς φόρος ἐκ πεντε γροσίων κατ' ἄτομον, ἐπιτροπὴ δὲ προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν ἡμ. Ἔργων συνστήσει τὴν νὰ κανονίσῃ τὰς εἰσπράξεις τοῦ φόρου τούτου. Ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ ἱκανοῦ αὐξάνεται ἀπὸ 1 εἰς 1 1/2 ἐπὶ τοῖς 100 ὁ φόρος τῶν κτηνῶν καὶ τὸ χαρτόσημον τῶν δημοσίων ἔργων καὶ τῆς ἐκπαίδευσως. Τὸ ποσὸν ὅπερ ἑλπίσεται ὅτι θέλει εἰσπραχθῆναι ἐκ τῶν φόρων τούτων ἀνέρχεται εἰς 1.200.000 λιρῶν, θὰ χρητιμεύσῃ δὲ εἰς στρατιωτικὰς παρascύας.

— Ἡ «Ἐφημ. τῆς Κολωνίας» συμβουλεύει τοὺς γερμανοὺς κεφαλαιούχους νὰ μὴ διαθέσωσιν ἀρείδας καὶ ἀκρίτως τὰ χρήματά των εἰς ἀγορὰν βουλγαρικῶν χωρηγῶν καὶ ὁμολογίαν. Ἡ Βουλγαρία εἰς πάντα τὰ ἄλλα ἀνατολικά κράτη εἶναι ἐν τῷ γίγνεσθαι. Βέβαιον εἶναι ὅτι ἐκ τῶν χρημάτων ὅσα εἰσπράξῃ ἐν Βουλγαρίᾳ χάριν στήσεως σιδηροδρόμων, οὐ μικρὸν μέρος διετέθη ὑπὲρ ἄλλων σκοπῶν, καὶ ὅτι αἱ δοθεῖσαι κατ' ἄρχας ἐγγυήσεις κινδυνεύουσι νὰ ἀποδείχθωσιν ἐκονικαί.

— Ἐκ Μαδρίτης ἀγγέλλεται ὅτι εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐφθασεν ἐπιστρέφουσα ἐκ τοῦ ταξιδίου τῆς ἡ ἀντιβασίλισσα μετὰ τὸ νεαροῦ βασιλέως καὶ ἐγένοντο δεκάτ' ἐπισήμως ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς αὐτῆς. Κατὰ τὸ ταξιδίον ὅλιγον πρὸ τῆς Μαδρίτης ἀνεκαλύφθη φυσίγγιον δυναμιτίδος τοποθετημένον ἐπὶ τῆς γραμμῆς ὅπως ἐπιφέρει ἐκρήξιν καὶ ἀνατίναξιν τοῦ σιδηροδρόμου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑβραϊκῶν τῆς Ἀγγλίας δημοσίευσε δῆλωσην διὰ τῆς ὁποίας ἐπισήμως διαφώνησεν ἐν τῇ εἰδήσει αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἐσυμφώνησαν νὰ διατηρήσωσι τὸ καθεστὼς — Status quo —

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνατολικῆς τῶν «Ἡμερησίων Νέων» Νελίδωφ εἰς τὴν τελευταίαν του συνέντευξιν μετὰ τοῦ Σουλτάνου ἐπέμεινε σφδρα ἐπὶ τῶν μεταρρυθμίσεων, λέγων, ὅτι τὰ ληφθέντα μέτρα ἀπεδείχθησαν ἀνεπαρκῆ, ἐπειθὲς δὲ περισσώτερον ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου δραστηριότητα. Ὁ Σουλτάνος ἡρεθίσθη σφδρα ἐκ τῆς γλώσσης αὐτῆς τοῦ Ρώσου πρεσβευτοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον παρετήρησεν ὅτι πρέπει νὰ ὑπολογίσῃ καὶ τοὺς μουσουλμάνους οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξερεθίσθωσιν σφδρα ἐν ἐκτελεσθῶν πάντα, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου θὰ διακινδυνεύσῃ τὸν θρόνον του. Ὁ Νελίδωφ εἰς ταῦτα ἀπήντησεν, ὅτι αἱ Μ. Δυνάμεις θὰ ὑπερασπισθῶσιν αὐτὸν ἐναντίον τῶν μουσουλμάνων ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δώσῃ ἐλευθέραν διόδον διὰ τῶν Δαρδανελίων εἰς τὰ θωρηκτά. Ὁ Σουλτάνος ἐπὶ τούτοις κατεπαρήγγαλτο παρὰ πολὺ, βεβαιώσας δὲ ἔλαβε σημεῖωσιν καὶ ἀπεχώρησεν ἀβυσσὸς εἰς τὸ Χαρέμιον.

— Ἡ «Σημαία» τοῦ Λονδίνου γράφει ἐκ καθ' ἑλὴν τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα μέγισται ποσὴ βλαπτικὴ ἐγένοντο παρὰ τῶν Μουσουλμάνων ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὡς ἐκ τούτου μεγάλῳ φόβῳ καὶ ζῆτρῳ ἀνησυχία ἐπικράτησεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν περὶ τῆς τάξεως.

— Ὁ Γλάδστον ἐκ νέου ἀπηρτήθη εἰς τὸ Ἀρμερικὸν Κοιμητῶν ἐπιστολὴν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ Σουλτάνου καὶ κατηγόρει αὐτόν.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βιτωλίων ἡ αὐτὴ «Ἑλληνικὴ κοινὴς διαμαρτυρήσῃ πρὸς τὸν Διοικητὴν διὰ τὴν γενομένην προσβολὴν τῶν Βουλγάρων εἰς τὸν Ἑλλήνα Μητροπολίτην κ. Κοσμῖν. διεδίδασκε δὲ καὶ ἀναφορὰν πρὸς τὸν Σουλτάνον, περιέγραψαν διαμαρτυρίας διὰ τὰ συμβάντα. Τὰ συμβ

— Κατόπιν προηγουμένης απόφασεως ληφθείσης εν τοῖς προπυλαίοις τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, μετέβησαν οὗτοι παρὰ τῷ Σ. Μητροπολίτῃ κ. Προκ. Οἰκονομίῃ καὶ συνεχάρησαν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον Ἀθηνῶν. Ἐκ μέρους αὐτῶν προσεφώνησεν ὁ τελειόφοιτος τῆς Σχολῆς ταύτης κ. Σ. Παυλίδης, ἀρχιμανδρίτης. Ὁ διαπρεπὴς ἱεράρχης λίαν συγκινημένος ἀπαντῶν εἰς τὴν προσφώνησιν ὑπαχρίστησεν αὐτοὺς διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων ὑπὲρ αὐτοῦ, διεβεβαίωσε δὲ αὐτοὺς ὅτι θέλει μεριμνήσῃ καὶ ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Οἱ φοιτηταὶ ἀσπασθέντες τὴν δεξιάν τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ πρῶτον κληγητοῦ αὐτῶν ἀπῆλθον.

— Ἀφίκετο ἐκ Βίττης ὁ κ. Φίλιππος Βοζόπουλος μετὰ τῆς κυρίας του καὶ τοῦ ἀνεψιῦ αὐτοῦ καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

— Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν ἐν Μακεδονίᾳ φίλον

Η ΠΑΡΓΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Ὡς δ' ἦν εἰκός, οὐδεὶς ἐγένετο ἐν τῇ συνθήκῃ ταύτῃ περὶ τῆς Πάργας λόγος καὶ δικαίως· διότι ἐπὶ Ἑνετῶν, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁποίων διετέλεσαν αἱ Ἰόνιοι νῆσοι, κυριαρχούσης τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῆς Ἡπείρου καὶ Ἀλβανίας, τὸ Βουθρωτόν, ἡ Πάργα, ἡ Πρέβεζα καὶ ἡ Βόνιτσα ἐλογίζοντο κτήμα ἀναμφισβήτητον τῶν Ἑνετῶν καὶ ἀναπόσπαστον ἐν τῇ στερεᾷ προσάρτημα τοῦ Κράτους αὐτῶν. Τὰ προσαρτήματα δὲ ταῦτα παρηκολούθησαν καὶ τὰς περιπετείας καὶ τύχας, δι' ὧν αἱ νῆσοι τοῦ Ἰονίου διήλθον κατὰ τὸν ἀπὸ τῆς καταλύσεως τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος μέχρι τῆς πτώσεως αὐτοῦ χρόνον. Διὰ τοῦτο δ' ἐν ἀπάσαις ταῖς διεθνεῖσι συμβάσεσι, ταῖς συνομολογηθείσαις κατὰ τὸν μνημονευθέντα χρόνον μεταξύ τῶν Δυνάμεων ἐκείνων, αἵτινες ἡμφισβήτησαν ἀλληλοδιαδόχως ἀλλήλαις τὸ ἐπὶ τῶν Ἰονίων νήσων κράτος, πᾶν ὅ,τι συνεφωνεῖτο περὶ τῶν νήσων ἐλογίζετο ἐξυπακουόμενον καὶ περὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν τούτων. Μόνον δὲ διὰ τῆς συνθήκης τοῦ 1800 ἐκαλονίσθησαν ἰδιαζόντως τὰ περὶ αὐτῶν, μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν γνωστῶν προνομιούχων κτήσεων (Ἱμλιαὶ Χουμαγρουνὶν) ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Πύλης, ἥτις κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνθήκῃ, καὶ αὐτῆς τῆς Ἐπτανήσου ἐλογίζετο οἰονεὶ Κυρίαρχος. Διαλυθείσης δὲ καὶ τῆς μικρᾶς ταύτης συμπολιτείας ἐξέλιπεν οὕτω τὸ μόνον ἴσως γεγονός, ὅπερ ἡδύνατο νὰ ὑποτεθῇ ὡς δημιουργήσαν ὑπὲρ τῆς Τουρκίας τίτλον τινὰ ἐπὶ τῶν ἐξαρτημάτων τούτων. Ἐπανελθούσης δὲ τῆς Ἐπτανήσου διὰ τῆς συνθήκης τῆς Τιλσίτης ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Γάλλων, οἵτινες ἀμέσως ὑπὸ τὸν τίτλον κυρίων τῆς Κερκύρας κατέλαβον αὐτὴς τὴν Πάργαν, οὐδεὶς ἦτο δυνατόν νὰ ἐγερθῇ εὐλογος δισταγμὸς περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῶν ἐν Ἡπείρῳ ἐξαρτημάτων τούτων καὶ ἰδίως τῆς Πάργας. Καθ' ἣν δὲ στιγμήν διὰ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων ἐπροκειτο νὰ νομιμοποιηθῇ ἡ ἐπὶ τῶν Ἰονίων νήσων ἐξουσία τῶν Ἀγγλων, δὲν ἐδύνατο ν' ἀμφισβητηθῇ, ὅτι αἱ τῆς Στερεᾶς κτήσεις ἀπετέλουν μέρος ὀλοκληρωτικῶν τῶν νήσων, καὶ κατ' ἀκολουθίαν οὐδεμία ὑφίστατο ἀνάγκη νὰ γείνη ἐν τῇ συνθήκῃ ταύτῃ ἰδία μνεία περὶ τῆς Πάργας, ἥτις μόνῃ ἐκ τῶν κτήσεων τούτων ἔμενεν ἐν τῇ Στερεᾷ. Ὅτι δὲ καὶ αὕτη ἡ ἄμεσον ἔχουσα συμφέρον Δύναμις, ἡ Ἀγγλία, δὲν εἶχε διάφορον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γνώμην, δῆλον καθίσταται ἐκ τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1815 ἐ. ν. ἐγγράφου τοῦ Ἀρμοστοῦ τῶν Ἰονίων νήσων Ghabbell πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Πάργας. Κατ' αὐτὸ «τὸ φρούριον τῆς Πάργας θεωρεῖται ὡς παράρτημα τῶν Ἰονίων νήσων καὶ ὡς προπύργιον (ouvrage avancé) τοῦ ἐν Κερκύρᾳ στρατοῦ πρὸς τὰ Τουρκικὰ σύνορα» τοῦτο δὲ ἔνεκα οὐδέποτε ἀφῆθη νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων.

Ἀλλὰ, παρὰ πᾶσαν ταύτην τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν διεθνῶν συμβάσεων προκύ-

πτῶσαν ἀλήθειαν, εὐρέθη Δύναμις χριστιανικῆς θυσίας, ἐνεκεν δῆθεν τῆς σιωπῆς τῆς συνθήκης, τὸ δίκαιον ὀλοκληρῶν Χριστιανικοῦ λαοῦ καὶ ὑποδαλοῦσα τούτον πάντῃ ἀδίκαιολογῆτως ὑπὸ τὴν ἀπηνεστέραν τῶν δουλιῶν. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅμως ὅτι ἡ Πάργα δὲν ἀπετέλει μέρος τῶν Ἰονίων νήσων καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἐδεδυσμεύετο ὑπὸ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων ἡ Ἀγγλία, ἐν τίνι δικαίωματι ἀναιμιγνύετο ἡ Δύναμις αὕτη εἰς τὰς ὑποθέσεις χώρας, ἥτις δὲν ὑπῆγετο νομίμως ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν της; Ὡς δ' ὀρθότατα παρατηρεῖ ὁ Mendelson τὸ χρυσίον τοῦ Ἀλῆ ὑπῆρξεν ἡ κινουσα δύναμις, περὶ ἣν τὰ πάντα ἐστρέφοντο, ἀφοῦ ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῶν Ἀγγλικῶν συμφερόντων ἐπρόκειτο περὶ ἀπλῆς πράξεως ἀγοραπωλησίας.

Κατὰ τοὺς πρώτους δὲ μῆνας τοῦ ἔτους 1817 ὑπεγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει σύμβασις μεταξύ τῆς Πύλης καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγγλίας Trère, ἐπιτηδεύοντα μαγευθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ὁργάνων τοῦ Ἀλῆ. Δι' αὐτῆς ἡ Ἀγγλία, ἀναγνωρίζουσα λόγῳ μὲν ἕνεκα τῆς σιωπῆς τῆς ἐν Παρισίοις συνθήκης, πράγματι δὲ ἕνεκα τῶν κατηραμένων Ἀγγλικῶν συμφερόντων, ὅτι οὐδὲν ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῆς Πάργας, παρεχώρει ταύτην εἰς τὸν νόμιμον αὐτῆς κύριον τὴν Τουρκίαν, παραιτουμένη πάσης αὐτῆς ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ 1800 ἀξιώσεως ἐπὶ τῶν Ἰονίων νήσων.

Ἐργάτης τῆς διεθνούς ταύτης παρανομίας ὑπῆρξεν, ὡς εἴρηται, αὐτὸς ὁ Ἀλῆς, ἀπὸ πολλοῦ ἐργαζόμενος εἰς τοῦτο, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1815, ἥτοι ἀπ' οὗτο ἐγένετο γνωστὸν τὸ περιεχόμενον τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων. Ἐκτοτε δὲν ἐπαύσατο παριστῶν τῇ ἐν Κων/πόλει Κυβερνήσει ἔνθεν μὲν τὴν προσγενομένην τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει ἀδικίαν διὰ τῆς ὑπὸ ξένης δυνάμεως κατοχῆς τμήματος τῆς ἰδίας αὐτοῦ χώρας, ἔνθεν δὲ τοὺς κινδύνους, οὓς διέτρεχεν ἡ δημοσία τάξις καὶ τὸ καθεστῶς ἐν Ἡπείρῳ, σα-

1 Ὅτε τῷ 1799 οἱ συμμαχικοὶ στόλοι τῆς Ρωσσίας καὶ Τουρκίας ἀπῆρσαν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Γάλλων τὴν Ἐπτανήσον, αὕτη διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκης τοῦ 1800 ἐθεωρήθη ὡς φόρου ὑποτελῆς τῇ Τουρκίᾳ, ἀλλ' ὡς ἦν εἰκός ὁ φόρος οὗτος οὐδέποτε κατεβλήθη. Οἱ Ἀγγλοὶ ὅμως προνοητικοὶ ὄντες ἐποίησαντο ὑπὲρ τῆς Ἐπτανήσου, ἢ μᾶλλον ὑπὲρ αὐτῶν, τὴν ἀνωτέρω ἐπιφύλαξιν ἐν τῇ, περὶ τῆς ὁ λόγος συμβάσεως. Οὐδέποτε, ὅσον ἡμῖν τούτοις ἐστὶ γνωστόν, ἐδημοσιεύθη τὸ καίμενον τῆς συμβάσεως ταύτης, οὐδ' εἰς τὰ ξένα ἀνακτοβούλια ἀνεκωλύθη. Μήπως ἡτχύνοντο αὐτοὺς οἱ συμβληθέντες; Καὶ τὰ μὲν ἀνακτοβούλια ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἐπικρατουσῶν ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ 1800 ἰδεῶν καὶ σκέψεων, οἵτινες ἐδέσποζον τότε ἐν Εὐρώπῃ ὑπὸ τοὺς κλοιούς τῆς ἱερᾶς συμμαχίας, οὕτε ἐξηγήσιν τινὰ ἐζητήσαν παρὰ τῆς Ἀγγλίας οὔτε διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς τοιαύτης πράξεως. Τῶν δ' εὐρεθῶν ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες ἐστηλίουσαν τὴν πρᾶξιν, ἡ φωνὴ ἦτο φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐν τῇ ἀνω Βουλῇ τῆς Ἀγγλίας Ἀδρῶς τις ἐξαπατηθεὶς τὴν πρᾶξιν οὐ μόνον ὡς ἀπάνθρωπον καὶ ἀντιχριστιανικὴν, ἀλλὰ καὶ ὡς σφάλμα πολιτικόν, ἄτε παραιτηθείσης τῆς Ἀγγλίας τῆς κατοχῆς σπουδαίας στρατηγικῆς θέσεως ἐπὶ ξένης χώρας. Ἡ Κυβέρνησις ἀπήντησεν, ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως προνοεῖ περὶ τοῦ μέλλοντος. Τίς οἶδε τῷ ὄντι εἰς τίνα ἀνταλλάγματα ἀπέβλεπον διὰ τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως οἱ Ἀγγλοὶ πολιτικοί.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΛΕΥΡΩΝ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ καὶ ΜΑΤΡΑΚΙΔΟΥ

Παρά τῇ Ν. Ἀγορᾷ, δεξιᾷ τῆς πλατείας Βαρβακείου

«Ἐν τῇ καταναλώσει τὸ κέρδος». Τιμαὶ ὠρισμέναι τοῖς μετρητοῖς.

Τιμολόγιον τῶν εἰδῶν τοῦ Καταστήματος λιανικῶς Σιμιγδ. κολουριού λ. 60 Κριθάρια ρωσσικά λ. 3η
» συνήθ. ρωσ. » 58 » ἑγγύρια » 27
» Θεσσαλικά » 55 Πίτουρα ψιλὰ » 16
» Ψιλὰ » 51 » χονδρά » 14
Φαρίνες Α. Α. » 45 Σίτος, σκούβαλα, ἀραβὶς
» Α. » 42 » τος, παληγάλευρα καὶ
» Ἀλευρα πίτουρ. γνήσ. » 40 λοιπὰ σχετικὰ.

Σημ. Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας χονδρικῶς γίνεται ἰδιαίτερα συμφωνία καὶ εἰς τοὺς ἀγοράζοντας ἀνω τῶν 70 δκ. πᾶγμα παρέχεται ἡ εὐκολία τῆς μεταφοράς ἐντὸς τῆς πόλεως πάντοτε.

ΓΕΩΡΓ. Κ. ΝΟΥΛΗΣ

Ἰατρὸς

Δέχεται ἀσθενεῖς ὥρα 8—9 π. μ. καὶ — μ. μ.

Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 40.

λευόμενα ἐκάστοτε ἐκ τῶν ποικίλων ἀνωμαλιῶν καὶ περισπασμῶν. Εἰς τοιοῦτους δὲ ἐνέβαλον ὄθεν τὴν χώραν τὰ εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Πάργας καταφεύγοντα κακοποῖα στοιχεῖα, ἀτινα, ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ Πάργιοι, διετέλουν εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν ἐν Κερκύρᾳ καὶ Λευκάδι Σουλιωτῶν καὶ ἄλλων ἐχθρῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Τὰς δολίας δὲ ταύτας τοῦ Ἀλῆ εἰσρηγῆσαι ἐνίσχυε καὶ αὐτὸς ὁ ἐν Κερκύρᾳ τότε Ἀγγλος Ἀρμοστής Maitland, παντοιοτρόπως δολιχόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ καὶ χαρακτηρίζων παρὰ τῇ Κυβερνήσει τοῦ τὸν τόπον ἐκείνον ὡς φωλεὰν βρβάρου καὶ ληστοβίου λαοῦ.

Ἐπανειλημμένοι μυστικαὶ συνεννοήσεις ἐγένοντο τότε μεταξύ Κερκύρας καὶ Ἰωαννίνων. Ταχυδρόμοι δὲ καὶ ἀπεσταλμένοι διεσταυροῦντο διαβαίνοντες διὰ τῆς Πάργας, τῆς Πρέβεζας καὶ ἄλλοθεν, ἐξ Ἰωαννίνων εἰς Κερκύραν καὶ τὰνάπαλιν καὶ συνεντεύξεις εἶχεν ὁ Ἀλῆς καὶ Maitland ἐν Πρέβεζῃ καὶ ἐν Βουθρωτῷ καὶ ἐν Σαγιαδάκ καὶ ἀλλαχοῦ.

Πρῶτος δ' ὁ Ἀλῆς λαβὼν ἐγκαίρως γνῶσιν τῆς υπογραφῆς τῆς συμβάσεως παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει φίλων του, ἡγγεῖλε τῷ Maitland τὴν 13 Μαρτίου 1817, ὅτι ὁ εἰδικὸς τῆς Πύλης ἐπίτροπος Ἀχμέτ ἐφένδης ἀφίκετο εἰς Ἰωάννινα. Ἀπέστειλε δὲ τότε Maitland εἰς Πάργαν μετὰ τριακοσίων Ἀγγλων στρατιωτῶν τὸν ἀντισυνταγματάρχην De Bosset ἔχοντα τὴν ἐντολὴν νὰ κοινοποιήσῃ τοῖς κατοικοῖς τὴν περὶ παραχωρήσεως τῆς χώρας τῶν ἀπόφασιν, ν' ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ οἰονδῆποτε ὑπόμνημα ἢ ἀναφορὰν τῶν κατοίκων, καὶ νὰ συμβουλευσῇ αὐτοὺς τὴν ὑπακοήν, ἀπειλῶν ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἤθελεν ἐγκαταλίπει τοὺς κατοίκους εἰς τὴν τύχην τῶν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει. 1 Τοῦ De Bosset παραστήσαντος τῷ Maitland, ὅτι ἡ ἀνακοινωθείσα τοῖς Παργίοις εἰδησις ἐνέβαλεν αὐτοὺς εἰς ἀπελπισίαν, ὅτι πᾶσαι αἱ συναλλαγὴ διεκόπησαν, τὰ δὲ κτήματα ἀφῆθησαν ἕνεκα τῆς ἀβεβαιότητος ἀκαλλιέργητα, ἂν δὲ μὴ βεβαιωθῶσιν οὗτοι, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἤθελε τοὺς προστατεύει νὰ καταλίπωσι τὰς ἐστίας των, ἀποζημιούμενοι διὰ τὰς ἰδιοκτησίας των, ὑπάρχει φόβος μὴ προβῶσιν εἰς τὰ ἐσχάτα, ὁ Ἀρμοστής ἀπήντησε παραγγέλλων νὰ πρὸληφθῇ πᾶν ἀπευκαῖον, ὅπερ ἡ κακοποῖα (!) μερὶς τῶν κατοίκων διαγοῖται, προσθέτων ὅτι ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις θὰ παρεμβῇ οὐχὶ χάριν αὐτῶν, ἀλλὰ χάριν τῆς ἰδίας τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας (!).

(ἀκολουθεῖ)

1 Ὁ ἐνέμμος οὗτος ἀξιωματικὸς, Ἐλθετὸς τὴν καταγωγὴν, εὐσυνειδήτως καὶ φιλανθρώπως ἐπιτέλεσε τὴν αὐτοῦ ἀποστολὴν παρὰ πᾶσαν τὴν ἀποστροφήν, ἣν ἐνέπνεεν αὐτῷ ἡ ἀπάνθρωπος πρᾶξις καὶ ἡ θρησκόφωτος τοῦ Ἀλῆ, μετετέθη βραδύτερον ἐκ Κερκύρας τῇ αἰτίᾳ τῆς, ἐδημοσίευσεν δὲ κατόπιν ἐν φυλάδιᾳ ὑπὸ τὸν τίτλον Parga and the Ionian islands πᾶσαν τὴν ἐπίσημον τῶν ἐν Κερκύρᾳ Ἀρχῶν πρὸς τὸν ἐν Ἰωαννίνοις Ἀγγλον ἐπίτροπον ἀλληλογραφίαν, ὅπως ἀπολογηθῇ ἐπὶ ταῖς κατ' αὐτοῦ αἰτιάσεσι τοῦ Maitland. Ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας δὲ ταύτης ἠντλήσαμεν τὰς πλείστας τῶν ἡμετέρων πληροφοριῶν.